

Gezerek YürümeK

Elk. Elo. Müh. Mahir Ulutaş
mahir.ulutas@emo.org.tr

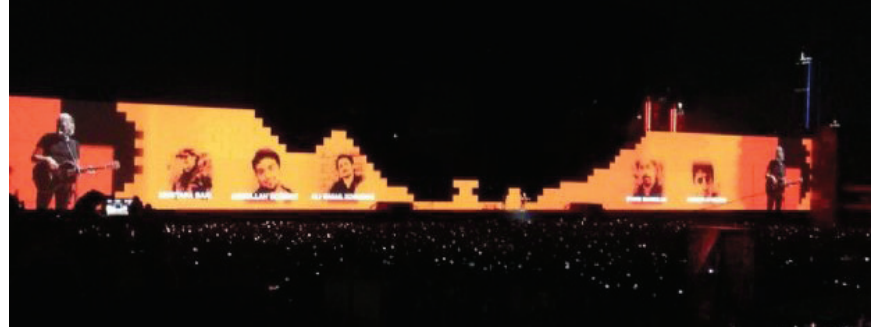
Bazı dönemler vardır, insan eylemi normalde olduğundan çok daha büyük bir etki yaratır. Bir parktaki on ağaç için “Ağacıma Dokunma” dersin, tüm birikmiş enerji açığa çıkar, onyılların emeği, çekilen onca cefa hiç beklenmedik bir şekilde meyve vermeye başlar.

Bazı dönemler vardır, hiç bir umut yok derken, böyle gelmiş böyle gider derken, hiç beklenmedik bir yerden öyle bir ses gelir ki, “kadim” hayaller gözünüzün önünde birden bire görünür olur, sürekli aşağılanan, her türlü neoliberal-dinci, gerici, milliyetçi söylemlerle kuşatılmak istenen bir toplumun güzelim gençliği, şairin dediği gibi; “Bitmedi daha sürüyor o kavga/Ve sürecek/ Yeryüzü aşkın yüzü oluncaya dek” bir geleceği müjdelers.

Siyaset bilimi, büyük ustalardan öğrendiğimiz kadarıyla, yakalanan ya da kaçırılan fırsatlarla somutlanan “tekillik”lerden oluşur. Tarih bazen ağır aksak ilerlerler ve takvim zamanıyla on yılda niteliksel olarak bir yıl bile geçmezken bazen bir haftada bir kuşak yetişir. Böyle dönemlerde sözler ve eylemler daha büyük bir bütünün parçası olarak, tarihsel bir anlam taşımaya başlar. Daha önce bırakın görünmesini, bilinir dahi olmayan olanaklar, bağlantılar gözünüzün önünde somutlanır. Takvimsel zamanın ötesinde, niteliksel-tarihsel-dolu bir zaman sizden kendi temposuna ayak uydurmanızı bekler. Özgürleştirici bir siyaset biraz da böyle zamanlara, cisimleşmiş-niteliksel bir zamanın ürettiği “olasılıklar evrenine” hazır olmakla ilgilidir.

Çok uzağa gitmeye gerek yok, son iki-üç ay içinde kendi yaşadıklarımıza bakmak yeterli, hiç kuşkusuz böyle bir dönemi deneyimliyoruz.

Çekinmeden söyleyebiliriz ki, bir tarihsel dönem biterken yenisinin

doğum sancılarını yaşıyoruz. On yıllardır özelleştirmelerle, emekçi halkların ekonomik-sosyal-demokratik kazanımlarına pervasızca saldırılar, piyasa ekonomisini çağdaş bir toplumun ve verimli bir ekonominin olmazsa olmazı olarak vazeden neoliberal vaizler, “paran kadar oku- paran kadar yaşa” hatta “paran kadar öl” düşkünlüğünü normalleştirmeye çalışan insan kılıklı iblisler, dinci ve kinci bir nesil yaratmaya çalışan ortaçağ kalıntıları, bir an için dahi olsa “yapma cennetlerini” kaybetme korkusu yaşadılar. Bu hiç bir kara propagandanın kollektif hafızalarımızdan silmeyeceği bir nirengi noktasıdır. Sıklıkla söylendiği üzere “hiçbir şey eskisi gibi olmayacaktır”.

Öyleyse bir soru kendini dayatıyor. Yaşadığımız dönem hangi “olanakları” ve “tehlikeleri” üretmektedir? Ve tabii “Ne Yapmalı?” Bu sorular her kesim tarafından, kendi meşrebince sorulup cevaplanmakta ve bu bir yönüyle sağlıklı bir şey.

Dörtbaşı mamur bir analiz yapma iddiasında bulunmadan bir takım temel noktaların belirlenmesinin olanaklı olduğunu düşünüyorum:

1) Öncelikle bir tarihsel “olay”ın, onu anlamlandıran, bir genel çerçeveye oturtan, hegemonik bir söylemle, genel bir konsensüsle, deyim

yerindeyse bir teoriyle bağlanmadan tamamlanmayacağını farkında olmak gerekiyor. Yaşanan büyük toplumsal patlama etrafında yürüyen tartışma, şu an anlamlandırma mücadelesi olarak devam ediyor. Bu olayların “anlamına” dair yürüyen mücadelede, eşitlik ve toplumsal kardeşlik idealinin sürdürücüleri olan tüm öznelerin, ciddi bir ideolojik üretim içinde olmak durumunda olduklarının farkına varmak gerekiyor.

Özetle, sloganıyla, tezahuratıyla, müziğiyle, resmiyle, kitabıyla, filmiyle, çizgi filmiyle vb. toplumsal hafızaya kazınabildiği oranda “Gezi Olayları” özgürleştirici işlevini sürdürmeye devam edecektir. Bu anlamda tekrar edersek, her eylemin normalde olduğundan çok daha büyük bir etki yarattığı bir dönemde olduğumuz farkında olarak, sahip olduğumuz moral üstünlüğü korumak ve kökleştirmek yaşamsal önemdedir. Özellikle bu dönemde her şey politiktir, okumak, yazmak, sohbet etmek, sevmek, gülmek.....

2)Neo-liberal dinci hegemonyanın, sıcak para girişine bağlı ve kentsel rant üretimiyle devamlılığını sağlayan kırılan ekonomik modelin, 2008 global ekonomik krizinin de artçı etkisiyle, çökmeye başladığı bir dönemi yaşıyoruz. Ciddi bir eko-

nomik krizin kapıda olduğu açıkça görülebiliyor. Bu çerçevede, grevler, işten çıkarmalara karşı direnişler, sıfır zam taleplerine karşı eylemlilikler, tüm temel tüketim maddelerinde zam üstüne zamlar artma eğiliminde olacaktır ve tüm emek-demokrasi cephesi bileşenlerinin pek sevdiğimiz tabirle “enterkonnekte” bir mücadele içinde yerlerini alması gerekmektedir. Dahası ne mutlu ki; “Gezi” sonrası demokrasi güçleri arasında önemli bir yol arkadaşlığı hukuku oluşmuş görünüyor.

3) Siyasi iktidarın ülke içindeki hegemonik gücünün temel dayanaklarından biri olan bölgesel “işlevi” de aşınmış durumda. “Sıfır sorun”dan “sıfır komşu”ya evrilen; ülkeyi ve bölgeyi mezhep savaşlarıyla yangın alanına çevirme riski taşıyan politikalar ülke içinde ciddi bir hoşnutsuzluk yaratırken, aynı zamanda uluslar arası emperyalist güç odaklarının da bölgede makas değiştirme sinyalleri vermesiyle boşa düşmüş görünüyor. Dahası ülke sermayesi için, sıcak

bir pazar işlevi gördüğü için siyasi iktidarın politikalarına destek sebebi olan, Arap yarım adası ve Kuzey Afrika toprakları son gelişmelerle tamamen “kaybedilmiş” görünüyor. Bu gelişmeler de siyasi iktidarın etrafında kümelenen konsensüsün dağılması olasılığı anlamına geliyor.

4)Siyasal tarihin ampirik yasadır: “Ya devrimler savaşları doğurur, ya savaşlar devrimleri”. Ülkede toplumsal muhalefetin, tüm kesimler nezdinde önemli bir meşruiyet kazandığı bu dönem aynı zamanda, SSCB’nin yıkılışından bu yana düşük yoğunlukta devam eden emperyalistler arası pazar paylaşım savaşının, özellikle bölgemizde sıcak biçimlere dönüştüğü bir döneme denk gelmiştir. Aktif bir bölgesel barış savunuculuğunun etkisi, beklendiğinden de fazla olacaktır.

5)Yine ampirik bir yasadır: “Her devrim karşı-devrimi de örgütleyerek gelişir” Hiç bir şekilde ham hayallere ve kısa vadede, kolay özgürleşme rüyalarına kapılmamak gerekir. Neo-

liberal konsensüs kendini, belki bir başka denge noktasında, yeniden tesis etmek isteyecektir. Yaşanan olayların, bir gençlik hevesi, romantik bir anı olarak paketlenip, raflara konarak fragmente edilmiş bir ölü-olay olarak tasnif edilmesi için, burjuva siyasetçilerin-toplum mühendislerinin-medyanın yüzyıllık deneyimiyle elden gelen herşey denenecektir. Egemen blok arasında artık iyice açığa çıkmış kıyasıya bir iç mücadele sürerken, toplumsal baskı politikaları daha da şiddetlenerek her türlü hak arama mücadelesinin, ideolojik manüplasyonla, olmazsa zorla bastırılması için tüm “aygıtlar” devreye sokulacaktır. Ayrıca unutulmamalıdır ki, eşitlik ve demokrasi talebinin yükseldiği dönemlerde baskı ve zor politikaları da yükselir, ancak talepler düşerse, zor politikaları beraberinde düşmez aksine kurumsallaşır.

Yani yol uzundur. Ancak mesafeleri kısaltan da tek şey yürüme. Özellikle “gezerek” yürümek.

Mühendislik Geliştirme Seminerleri Güz programı

TARİH	SEMİNER ADI	SEMİNER SUNACAK KİŞİ
11 Eylül	Bütünleşik Yapı Proje Tasarımı	Prof.Dr. Zerrin YILMAZ
18 Eylül	Elektrik Tesislerinde İş Güvenliği ve Emniyet	Hürriyet ŞİMŞEK
9 Ekim	Topraklama ölçümdenki dikkat edilecek noktalar	Taner İRİZ
23 Ekim	Endüstriyel Otomasyon	Mahir ULUTAŞ
30 Ekim	Patlayıcı/Parlayıcı Ortamlarda Elk. Tes. ve Projelendirme Esasları	Murat YAPICI
6 Kasım	Tıp Elektronikleri	Hasan ŞAHİN – Barış ÜNLÜ
13 Kasım	Yüksek Gerilimde Manevralar	Ferda GÜDÜCÜ
27 Kasım	Yaklaşık Maliyet, Metraj, Hakediş	Mustafa Asım RASAN
4 Aralık	Sismik Trafolar	Yusuf AYGÜN
11 Aralık	Reaktif Güç Kompanzasyonu ve Harmonikler	Bülent UZUNKUYU
18 Aralık	OG Hücreler	Selman YERLİKAYA
25 Aralık	Akıllı Binalarda Yangın Algılama Sistemleri	Özcan UĞURLU
8 Ocak	Elektromanyetik Uyumluluk	Doç.Dr. Şükrü ÖZEN
15 Ocak	Yüksek Yapılarda Elektrik Tesisatı	Sabri GÜNAYDIN

Seminerler her Çarşamba Saat 18:00 de Şubemizde gerçekleştirilecektir. Programda değişiklik olması halinde e-posta ve kısa mesajla bildirilecektir.